

vi er ved førstebehandlingen, og forslaget skal i udvalg. Det vil være muligt lige så stille at ændre holdning, og vi skal ikke komme og hovere bagefter, hvis man ændrer holdning undervejs. Så ser vi bort fra det, der er sagt ved førstebehandling, og så glæder vi os over resultatet. Lad det være en opfordring.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Enhedslistens ordfører udlagde det, som om de borgerlig-liberale ordførere blot havde sagt, at dette alene var forældrenes ansvar. I så fald er det nok ikke det mest optimale referat, man kan tage af de taler, vi er kommet med. Det er netop påpeget i bl.a. »Alt om kost«, der jo netop tager fat på ernæringsspørgsmålet også i institutioner. Og der kommer en fedmehandlingsplan.

Hvad angår bespisning i institutioner, når man jo ikke særlig langt for 75 mio. kr. Har Enhedslisten tanker om, at det her beløb skal øges hen over årene? Og tror Enhedslisten på, at vi overhovedet får flyttet noget som helst, hvis ikke vi netop påpeger, at forældrene har det alt afgørende og altoverskyggende ansvar for, hvad deres børn putter i munden?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Der er jo ingen tvivl om, at forældrene har det helt afgørende ansvar i den her sag, men der kan jo heller ikke være nogen tvivl om – og der vil jeg så vende spørgsmålet tilbage til spørgeren – at samfundet vel også har en forpligtelse til og en interesse i at sikre, at sundheden bliver varetaget, også med hensyn til at forhindre, at vores sygehusudgifter bare skal blive ved med at vokse og vokse.

Så vil jeg sige med hensyn til ønsket om udbygning, at da fru Ritt Bjerregaard var fødevarerminister, drøftede jeg også muligheden for, at vi kunne komme videre med f.eks. at tilbyde sund mad til patienter på hospitalerne og yde en støtte til det. Så bestemt vil vi gerne fra Enhedslistens side være med til at se på andre elementer.

Men jeg er da enig med Socialdemokratiet i, at nu må vi prøve at få genoprettet det gode arbejde, som vi fik sat i gang. Jeg kan svare helt bekræftende, at Enhedslisten gerne medvirker til at udbygge det her på områder, hvor det vil være fornuftigt.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Fra Kristeligt Folkepartis side vil vi da også gerne udtrykke vores tak til forslagsstillerne for, at det her bliver bragt på dagsordenen igen, for vi synes, det er overordentlig vigtigt, at der udvikles en sund og god madkultur også for vore børn.

Men vi synes, at den madkultur eller de kostvaner peger i to retninger. Og det synes vi er væsentligt at vi er opmærksomme på. På den ene side er der et stigende antal overvægtige børn, og på den anden side er der jo faktisk også et stigende antal undervægtige børn, som vi synes det er væsentligt, at der også bliver fokuseret på.

Derudover mener vi, at det langt hen ad vejen er forældrenes ansvar. Jeg ved godt, at tidligere ordførere også har givet udtryk for det, og at det for andre ikke er blevet regnet for nok, og det er det tilsyneladende heller ikke. Men det er forældrenes ansvar, at børnene på den ene side ikke kigger for dybt i chipsposen og på den anden side ikke kammer over i nogle sygelige slankekure. Og det tror vi faktisk ikke at skolen og institutionen nødvendigvis skal tage ansvaret for, i hvert fald ikke hele ansvaret for. Så derfor drejer det sig altså også om en holdningsændring hos forældrene.

Kl. 17.40

Det gælder også, når man tænker på den motion, som børnene får. Hvert fjerde barn bliver kørt i skole og dyrker under 2 timers motion om ugen, og det i sig selv er også et problem, for hvad enten den kost, vi indtager, er mere eller mindre sund, skal den jo alligevel forbrændes, for at vi kan få glæde af den, og for at det kan udvikle sig til noget positivt.

Derudover mener vi faktisk også, at forældrene kunne og bør tage et ansvar for, hvad der handles med på skolen af slik og sodavand og den slags ting, og der mener vi faktisk, at det er ret billigt at gå ind og øve sin indflydelse.

Det kan godt være, at det hen ad vejen lyder mere og mere negativt, men det var egentlig ikke meningen, at det skulle ende sådan, og derfor er jeg også lidt ked af det sidste, som jeg skal sige med hensyn til det økologiske, for i Kristeligt Folkeparti er vi bestemt ikke imod den økologiske udvikling, nærmest tværtimod.

Vi er heller ikke imod, at der indimellem nødvendigvis må gives nogle tilskud til økologien